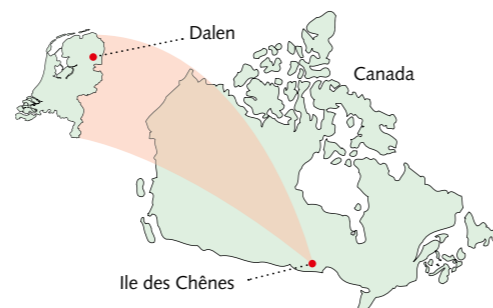

In eigen land was Albert Nijhof intensief aan de slag met de holsteinfokkerij. Na zijn emigratie naar Canada maakte de Drentenaar de omslag via brown swiss naar fleckvieh. De toekomst ligt echter opnieuw bij holstein. Maar wel als extensief gehouden melkgeefsters.

Ile des Chênes, Canada. De septemberzon brandt op de huid. Het is heel druk op het melkveebedrijf van de Nederlandse familie Nijhof. De derde snede luzerne is in volle gang en er valt weinig tijd te verliezen. En straks is het alweer melktijd.

Albert Nijhof (55) vertrok in 1993 met zijn vrouw Willy en zijn zonen Jan en Henderikus uit het Drentse Dalen naar Canada omdat de mogelijkheden om door te groeien in Dalen beperkt waren. De familie betrok een melkveebedrijf met tachtig koeien te Ile des Chênes in de provincie Manitoba. Ze molken er

Henderikus, Jan, Albert en Willy Nijhof: 'Geld maken met melk'

veertigtal raszuivere dieren aan. Maar het bruine Alpenras bracht niet het gehoopte resultaat. 'De dieren waren niet handelbaar in grote koppels, waren gevoelig voor tussenklauwontsteking en de melkbaarheid was traag. De kalveren wilden bovendien ook niet goed drinken.' Zonen Henderikus (23) en Jan (28) stelden dat het roer om moest. De keuze viel op het fleckviehras.

Nijhof kocht wat spermarietjes en haalde enkele holstein x fleckviehembryo's naar Canada. 'De vruchtbaarheid werd direct een stuk beter', vertelt Albert. 'Na het afkalven werden de koeien al snel

In de 2 x 24 swingover-rapid-exit-Dairymaster worden tweehonderd koeien per uur gemolken

ene dag op de luzerneweiden, de andere dag op de grasweiden. Bij grastekort geven we extra kuilvoer.'

In de winter, waarin de temperatuur gemakkelijk kan dalen tot minus 30 graden Celsius, verblijven de koeien in twee grote huiskralen rond een centrale voergang. Het winterrantsoen bestaat uit 65 procent kuilvoer, gras en luzerne en 35 procent graan. De kralen hebben een omhei-

twee bedrijven waar de dieren ondanks de extreme kou in de winter toch het jaarrond buiten verblijven. We hebben het daarop geprobeerd met enkele koeien, waaronder een dochter van Addison. Zij produceerde 70 liter melk bij min 35 graden Celsius. Het kon hier dus ook.'

Hou het eenvoudig

Bij de extensivering van het bedrijf ging ook het aantal melkingen van driemaal naar tweemaal daags en werd de productiedaling opgevangen door meer koeien aan te houden.

Het bedrijf schaalde op naar 550 melkkoeien voor een quotum van 4 miljoen liter met 3,9% vet en 3,6% eiwit. Een nieuwe melkstal met vloerverwarming werd in gebruik genomen: een 2 x 24 standswingover-Dairymaster met rapid-exitsysteem. In de nieuwe melkstal krijgen de koeien hun dagelijkse portie standaard krachtvoer. Iedere melking wordt verzorgd door twee personen waarbij ze een capaciteit van tweehonderd koeien per uur halen. Het bedrijfsareaal groeide tot 860 hectare met voornamelijk luzerne en grasland.

Over de koers van het bedrijf is Albert duidelijk: 'Keep it simple, zeggen de jongens. Hou het eenvoudig. Insemineren bijvoorbeeld vonden ze te arbeidsintensief, dus werken we nu met dekstieren. Holsteindekstieren, want fleckviehdekstieren zijn niet te importeren.' Ook de opfok ervaren ze als te arbeidsintensief. 'Die laten we daarom nu aan anderen over. Wij kopen gewoon versgekalfde vaarzen in. Alles is er om te groeien tot duizend melkkoeien. En om geld te maken door enkel te melken', besluit Albert.

Guy Nantier

Extreme ommekeer

Van intensieve holsteinfokker naar extensieve holsteinmelker

driemaal daags in een grupstal en voerden ook meerdere keren per dag. Albert Nijhof wilde zo veel mogelijk uit zijn vee stapel halen qua productie en exterieur. Het intensieve management werd beloond in 2004. Met de inmiddels 140 melkkoeien zette Nijhof de hoogste melkproductie van de provincie neer met 12.800 kilogram melk over 305 dagen. Het exterieur lag gemiddeld op 87 punten.

Fleckvieh volgt brown swiss op

'De koeien hadden te veel aandacht nodig en de vruchtbaarheid was matig', verhaalt de voormalige Drentenaar. De veeartskosten liepen op tot 1500 à 1800 Canadese dollar per maand, zo'n slordige 1100 à 1300 euro per maand. Albert Nijhof experimenteerde daarom met het brownswissras en kocht een

tochtig en ook gemakkelijk drachtig. De veeartskosten, voornamelijk voor drachtcontrole, bedragen nu nog maar 1100 euro over een periode van zes maanden. De melkgift van de beste kruislingen kan goed de vergelijking met die van de raszuivere holsteins aan met als extraatje voor de kruislingen een vlakke lactatiecurve en een lager celgetal. Het percentage vet is wel 0,1 lager, het percentage eiwit is 0,1 hoger.'

Omslag naar graaskoeien

Nadat de fokkerijkoers was gewijzigd, werd ook het management radicaal aangepast. 'Voortaan blijven de koeien jaarrond dag en nacht buiten. De grupstal gebruiken we alleen nog in de winter voor de verse koeien', legt zoon Jan uit. 'Tijdens de warme zomermaanden verblijven de dieren op de grasweiden: de

ning van haver- en tarwestrobalen. De omheining dient als windbreker. Het stro wordt langzaam opgebruikt als ligbed.

'Hinder van de kou? Nee, het is hier een droge kou. De koeien liggen op een dikke laag versnipperd stro en houden elkaar warm. Om de dieren weerbaar te houden worden ze bovendien niet meer geschorren. Ze hebben daardoor een dikke vacht', vertelt Jan. De waterbakken zijn onderin voorzien van verwarmingselementen waarmee bevrozing wordt voorkomen. 'In de zomer gebruiken we een pre- en afterdipper bij het melken, in de winter een uierzalf tegen bevrozing.'

Volgens Albert Nijhof was de omschakeling pure noodzaak. 'De jongens zijn allergisch geworden voor het stof in de stal. En ze willen graag blijven melken. We zochten een oplossing. Onze zoektocht bracht ons in de Verenigde Staten op

De koeien van de familie Nijhof huizen 's winters buiten in een huiskraal

